

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0795r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 10. 10. 2016
podpis: DJ

V Praze dne 29. 9. 2016
Č.j.: MV-113446-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala státní občanka Vietnamu, trvale byteli, (dále jen „žadatelka“), zastoupená advokátní kancelář, rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 10. 5. 2016, č. j.: VS-4597/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Dne 24. 3. 2014 podala žadatelka prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka žije v České republice se svou matkou, je svobodná a bezdětná. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen od 30. 6. 2004.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatelky posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 13 a 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatelky nevyhovělo. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatelka nesplňuje podmínku podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, když bylo zjištěno, že žadatelka v posledních třech letech předcházejících dni podání žádosti o udělení státního občanství České republiky jako pojištěnec v kategorii osob bez zdanitelných příjmů řádně a včas neodváděla pojistné na veřejné zdravotní pojištění, čímž jí vznikaly průběžně nedoplatky na pojistném a penále. Žadatelka tak řádně neplnila svou povinnost podle ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo vnitra dále uzavřelo, že nešlo o jednorázové porušení těchto povinností, ale o dlouhodobější stav, když žadatelce vznikaly průběžné nedoplatky v průběhu téměř celého období, kdy byla samoplátcem.

Vypraveno

dne 3. 10. 16 20

K možnosti prominutí nesplnění shora uvedené zákonné podmínky podle ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky Ministerstvo vnitra uvedlo, že vzalo v úvahu, že žadatelka dopustila, aby jí nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění vznikaly průběžně v různých obdobích. Ministerstvo vnitra v této souvislosti poukázalo na princip solidarity současného systému veřejného zdravotního pojištění, přičemž jedním ze stěžejních pilířů tohoto systému je průběžné hrazení pojistného v zákonem stanovených lhůtách. Krom výše uvedeného Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatelce podmínku neprominulo také pro ne zcela jednoznačnou rodinnou a sociální integraci v České republice a absentující pracovní integraci. Podle Ministerstva vnitra nemá žadatelka vytvořeny hlubší sociální vazby na české občany, s výjimkou nevlastních bratrů nemá ani žádné rodinné vazby na státní občany České republiky, v České republice nikdy nebyla zaměstnána, resp. byla závislá na příjmech své matky, jež zde podnikala. Na základě skutečnosti, že žadatelka žije od prosince roku 2013 nepřetržitě v Německu, je její integrace v České republice zásadně oslabena, což se projevilo i tím, že úroveň českého jazyka žadatelky vykazuje řadu nedostatků.

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žadatelka prostřednictvím svého zástupce včasný rozklad.

Úvodem rozkladu zástupce žadatelky poznamenává, že poznámka Ministerstva vnitra o tom, že český jazyk neovládá dokonale, je překonatelná, pokud se dokázala adaptovat na zaměstnání ve Spolkové republice Německo, není problém, aby se zdokonalila i v češtině.

K nedoplatkům na pojistném na veřejné zdravotní pojištění zástupce žadatelky dále konstatuje, že pokud by jí byl nedoplatek vyúčtován tak, aby jej mohla jednorázově zaplatit, tak by ho samozřejmě uhradila. Pravděpodobně šlo o částečné opomenutí jednotlivých plateb, ovšem nejde o vysoké částky, jak se obvykle u dlužníků pojistného vyskytují. Pokud žadatelka pracuje v Německu a tam odvádí zdravotní pojištění, má za to, že při úpravě veřejného zdravotního pojištění v Evropské unii nemůže dojít k tomu, že by zatížila systém zdravotního pojištění například tím, že by čerpala pojistné nebo jiné výhody při jeho neplacení. Zástupce žadatelky navrhuje doplnit dokazování dotazem na orgán pojistného veřejného zdravotního pojištění ve Spolkové republice Německo o tom, zda tam skutečně je v prodlení, odkdy platí pojistné, tedy zda z hlediska povinného pojištění některé období by bylo pojistným nekryto. V této souvislosti namítá, že zaměstnání ve Spolkové republice by mělo být postaveno naroveň zaměstnání v České republice, a „neměla by být z toho vyvozována diskriminační praxe“.

Zástupce žadatelky také nesouhlasí se závěry v napadeném rozhodnutí týkající se nedostatečné integrace. Má za to, že státní občanství nevlastních sourozenců je „dostatečným důvodem o sociálních vazbách“ /na české státní občany/. V současné době neplatí pak podle něj ani to, že žadatelka je vázána na příjmy své matky. Žadatelka pomáhá matce s výchovou dětí, na kterou je sama, a finančně jí také na chod domácnosti přispívá. Došlo také ke změně situace v tom, že se žadatelka pokouší dojíždět z Německa častěji tak, jak jí to zaměstnání umožní. Závěry Ministerstva vnitra o nedovršení integrace jsou tedy předčasné, „tato

integrace pokračuje“. Pokud bude zaměstnání v České republice pro žadatelku dosažitelné, dá samozřejmě přednost České republice a svému rodinnému prostředí. V uvedené souvislosti pak zástupce žadatelky navrhuje jako /nový/ důkaz rozsudek Okresního soudu v Chomutově o rozvodu matky žadatelky, a prošetření současných poměrů žadatelky a její matky.

Na základě výše uvedeného pak zástupce žadatelky navrhuje napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra zrušit a věc vrátit k novému projednání, případně rozhodnutí změnit a žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhovět.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra k podanému rozkladu předesílá, že žádost o udělení státního občanství České republiky byla zamítnuta pro nesplnění podmínky podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky a její neprominutí. Ministr vnitra nemůže souhlasit s tvrzením zástupce žadatelky v rozkladu, že šlo pravděpodobně o částečné opomenutí jednotlivých plateb. Z předloženého vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění, založeného v prvostupňovém spisu pod pořadovým číslem 53, plyne, že žadatelka v letech 2012 a 2013, tj. v období posledních třech let předcházejících dni podání žádosti, po řadu měsíců nehradila platby pojistného. Ministr vnitra se proto ztotožňuje se závěry Ministerstva vnitra o závažném porušování povinností ve smyslu shora uvedeného ustanovení zákona o státním občanství České republiky.

Pokud je v rozkladu dále namítáno, že žadatelka nezatěžovala systém veřejného zdravotního pojištění v České republice, s odvoláním na případnou úhradu pojistného ve Spolkové republice Německo, nezbyvá než opět poukázat na dikci ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, podle které státní občanství České republiky nelze udělit žadateli, který v posledních třech letech předcházejících dni podání žádosti porušil závažným způsobem povinnosti mj. na úseku veřejného zdravotního pojištění. Nelze souhlasit ani s tvrzením o diskriminační praxi. Žadatelce není vytýkáno, že byla zaměstnána ve Spolkové republice Německo, ale to, že porušovala své právní povinnosti v České republice, když zde byla ze zákona účastna veřejného zdravotního pojištění, a to na základě povoleného trvalého pobytu, byla zde vedena příslušnou zdravotní pojišťovnou v kategorii osob bez zdanitelných příjmů a jako samoplátce nehradila z této okolnosti vyplývající platby pojistného. Ministr vnitra v této souvislosti poznamenává, že pro udělení státního občanství České republiky je rozhodné dodržování povinností vyplývajících z českého právního řádu; návrhy na ověření řádného hrazení pojistného ve Spolkové republice Německo jsou tedy zcela irelevantní.

Co se námitek proti závěrům Ministerstva vnitra o nedostatečné integraci týká, ministr vnitra předně konstatuje, že tyto námítky nijak nezpochybňují správnost skutkových zjištění a lze je vnímat spíše jako jistě upřímně míněné, nicméně pouze budoucí záměry ohledně žadatelčiny budoucnosti v České republice, podmíněné navíc nalezením „dosažitelného“ zaměstnání zde. Pokud jde o zatímní faktické vazby

k České republice, podle vlastního tvrzení žadatelky učiněné do protokolu dne 5. 11. 2015 (pod pořadovým číslem 45 prvostupňového spisu), od prosince roku 2013 žije nepřetržitě ve Spolkové republice Německo s tím, že do České republiky jezdí jednou za jeden nebo dva měsíce podle toho, jak jí to dovolí její práce a jiné okolnosti. Podle podaného rozkladu se žadatelka v současné době pokouší dojíždět z Německa častěji, opět jak jí to zaměstnání dovolí, což svědčí – proti hodnocení zástupce žadatelky – naopak o tom, že její životní situace se fundamentálně nezměnila. Pracovní a sociální aktivity i nadále soustřeďuje do Spolkové republiky Německo, přičemž její kontakty s rodinou v České republice zůstávají sporadickými. V této souvislosti ministr vnitra dodává, že faktické vazby žadatele k státu, o jehož státní občanství žádá, jsou základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti – jak je to zohledněno i v ustanovení § 13 zákona o státním občanství České republiky - a tím spíše je k nim třeba přihlídnout v rámci správní úvahy o prominutí nesplnění jedné z taxativně uvedených podmínek pro udělení státního občanství, jak učinilo Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí.

Nad rámec uplatněných námitek pak ministr vnitra konstatuje, že relevantní zůstává i úvaha Ministerstva vnitra stran průběžného nehrazení pojistného v rozhodném období třech let předcházejících dni podání žádosti. Pokud je předmětem podmínky stanovené v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky dodržování právních předpisů, pak v rámci úvahy o neprominutí této podmínky logicky nelze nepřihlídnout k způsobu, jakým došlo k jejich porušování, v daném případě k tomu, že žadatelka nehradila pojistné, jak shora uvedeno, v delších časových úsecích, a v podstatě tedy, jak konstatovalo Ministerstvo vnitra, průběžně. Žadatelka tak neskýtá v současné době dostatečnou záruku, že v budoucnu bude, jako státní občanka České republiky, své povinnosti řádně plnit, což je smysl dotčené zákonné podmínky pro udělení státního občanství, a tento smysl je nezbytné šetřit i při jejím prominutí.

Na základě všeho uvedeného ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

